

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 578/2016
19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Д., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Д., адвоката З.М. из К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК-82/15 од 29.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-415/16 од 29.03.2016. године, у седници већа одржаној 19.05.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Д., адвоката З.М. као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу ЗК-82/15 од 29.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-415/16 од 29.03.2016. године и према окривљеном Б.Д., на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

- да је:

-дана 06. и 04.03.2010. године, у Крагујевцу, неовлашћено, у мањој количини и за сопствену употребу, држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу решењем о утврђивању опојних дрога и психоактивних супстанци („Службени гласник РС“ бр. 24/05) на листи под „А“ редни бр. 117, на тај начин што је:

-дана 06.03.2010. године око 21,00 час, у левом рукаву дукса који је носио на себи, држао, за сопствену употребу, најлонску кесицу у којој се налазила опојна дрога хероин, нето масе 3,21 грам, коју су полицијски службеници пронашли и одузели од оптуженог приликом контроле такси возила у улици 9. маја у Крагујевцу, којим је управљао С.Ф., враћајући се из села Д., Општина Јагодина, где је окривљени купио наведену опојну дрогу,

-дана 04.03.2010. године заједно са окривљеним Д.В., такси возилом дошао до села Д., Општина Јагодина где их је чекало лице по надимку „...“ које је оптуженом Б. продало опојну дрогу хероин, за своје потребе, тако што му је предало провидну пластичну кесицу која је на врху била залепљена, у којој се

налазила опојна дрога хероин нето масе 3 грама, док је окривљени Д. овом лицу предао новац у износу од 60 евра, који је претходно узео од оптуженог Б.,

поступајући у стању смањене урачунљивости, али не битно и са умишљајем, иако је био свестан да је његово дело забрањено,

-чиме би извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу ЗК-82/15 од 29.10.2015. године окривљени Б.Д. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од 2-две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном Б.Д. изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге хероин нето масе 3,21 грам, као предмет извршења кривичног дела и окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће се одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-415/16 од 29.03.2016. године, одбио је као неосновану жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и пресуду Вишег суда у Крагујевцу К-82/15 од 29.10.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Б.Д., адв. З.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и применом одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП првостепену и другостепену преиначи тако што ће донети одбијајућу пресуду, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Д. је основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, побијајући правноснажну пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чл. 103. тачка б) и 104. став 6. КЗ, истиче да је другостепена пресуда донесена у време када је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за предметно кривично дело.

Првостепеном пресудом окр. Б.Д. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ које је, према чињеничном опису дела у изреци пресуде сагласно опису у оптужном акту, извршено 06.03.2010. године и 04.03.2010. године.

За кривично дело из члана 246а став 1. КЗ по закону се може изрећи новчана казна или затвор до три године.

Одредбом члана 103. тачка б) КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а према одредби члана 104. став 6. КЗ застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду наведене законске одредбе и чињеницу да је кривично дело из члана 246а став 1. КЗ за које је окр. Б.Д. оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом извршено радњама окривљеног од 04.03.2010. године и 06.03.2010. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то дело наступила је 06.03.2016. године.

Како је другостепена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу донесена 29.03.2016. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за предметно кривично дело, која околност искључује сваку даљу процесну радњу у правцу кривичног гоњења окривљеног, то је по правилној примени кривичног закона (члан 422. тачка 3) ЗКП), оптужба према окр. Б.Д. за то кривично дело у жалбеном поступку морала бити одбијена и у том смислу првостепена пресуда преиначена. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду потврдио, што представља повреду закона из 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чл. 103. тачка б) и 104. став 6. КЗ, на штету окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је, отклањајући учињену повреду закона, применом члана 422. тачка 3) ЗКП, према окр. Б.Д. одбио оптужбу за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.